



Megemlékezés halottainkról

Mint minden évben alakulásunk óta, ezúttal is megemlékeztünk Halottak napja alkalmából a Baráti Kör nevében a Bodoki mérnök dinasztiáról, elhunyt elődeinkről, kollégáinkról, tagtársainkról, barátainkról.

Ez évben október 29-én 15-17-óra között tartottuk a Baráti Kör megemlékezését. Szokásunk szerint a Református Ó-temetőben, a Bodoki- síroknál kezdtünk, ahol koszorúkat, mécseket helyeztünk el. Évek óta keressük Bodoki Mihálynak, a dinasztia alapítójának sírját, tudva, hogy itt temették el Gyulán abban a 11. parcellában, ahol Bodoki Károly síremléke és a család több más tagjának sírja is található. A Nemzeti Sírhelyek nyilvántartása szerint a sírhelye azonos Bodoki Károlyéval. Logikai alapon viszont úgy gondoljuk, hogy külön sírban nyugodhat, mert különben a neve, - és a feleségéé is, - fel lenne tüntetve a síremléken. Most a Református Egyház Gyulán található nyilvántartásaiban kerestettük a védett sírhelyet, de ott nincs nyilvántartva. (Lehet, hogy olvashatatlan volt, vagy eltűnt az erdőben, ahol a parcella állítólag 11 soros volt, ebből ma 2 látható?) Bodoki(y) Mihály házasságkötéséről nem talált bejegyzést a nyilvántartások kezelője. A halotti anyakönyvben elhunyt 1838. január 13-ra van bejegyezve: "Bodoki Henter Mihály, nemes Békés Vár megye földmérője, mérnök. 57 éves. Halál oka bélgyulladás. Temetve január 15-én."

Most elhelyeztünk egy különálló mécsest a kopjafa mellett, Bodoki Károly sírjánál, mely egyrészt a sepsibodoki gyökereket és kapcsolatot jelzi, - hiszen azt a bodoki küldöttség hozta és állította az első látogatásuk alkalmával - másrészt úgy gondoltuk, amíg nem bukkanunk nyomára, addig is szimbolikusan itt emlékezünk Bodoki Mihályra, s vele együtt a dinasztián kívül is elődeinkre, szakmai múltunk és jelenünk képviselőire, alakítóira, valamennyi tisztelt kollégánkra, barátainkra, akik már nincsenek közöttünk.

Utána átmentünk a Református Új-temetőbe, Takács Lajos tiszteletbeli elnökünk és Góg Imre "egyszemélyes" elődünk sírjához is virággal, mécsest gyújtani. Más temetőket és további sírokat is felkerestünk, közöttük Pálinkás Lajos, H. Kovács Gábor, Szilágyi Feri volt tagtársaink nyughelyét, a Szentháromság temetőben Kienitz Vilmos síremlékét is megkoszorúztuk, tisztelettel emlékezve munkásságukra.

A mécsesek lángja értük lobogott. Nyugodjanak békében!